

תלמודו בידו

דף מא עמוד ב

- א** מדוע יבמה צריכה להמתין שלשה חדשים קודם שתתייבם ?
- ב** מדוע יבמה צריכה להמתין שלשה חדשים קודם שתחלוץ ?
- ג** האם מותר לאלמנה ולגרושה להתארס בתוך שלשה חדשים ?
- ד** בא אליהו הנביא ובירר ספק, האם שומעים לו ?
- ה** מי חייב במזונות היבמה ?

- א** שמא היא מעוברת ותלד בר קיימא, ופגע המייבם באיסור אשת אח.
- ב** 1. שמא היא מעוברת ולבסוף תפיל, וחליצת מעוברת אינה חליצה (ריש לקיש).
2. שמא היא מעוברת ותלד בר קיימא, ויתברר שאינה חלוצה ומותרת לכהונה. ומי שהיה בחליצה ולא בהכרזת היתר לכהונה, יטעה ויפסלנה.
3. שלא להפסידה מזונות שיש לה מנכסי הבעל כל שלשה חדשים או עד שתחלוץ.
4. כל אשה שאינה עולה ליבום אינה עולה לחליצה, והרי זו אינה מתייבמת.
- ג** **תנא קמא:** אסורה להתארס שמא אף תינשא. ואפילו אלמנה וגרושה מן האירוסין.
ר' יהודה: מותרות להתארס. ומן האירוסין מותרות אף להינשא (חוץ מארסה ביהודה).
ר' יוסי: אלמנה מן הנישואין אסורה להתארס כל שלשים יום, מפני האבלות על בעלה.
- ד** 1. קידש אחת משתי אחיות ואינו יודע איזו קידש, שומעים לו.
2. אמר שהיבמה אינה מעוברת, אין שומעים לו להתירה לייבום בתוך שלשה חדשים, שהרי אפילו קטנה ממתינה.
- ה** שלשה חדשים ראשונים: ניוזנת משל בעל, שהרי מחמתו אינה יכולה להינשא לאחר. לאחר מיכן: אינה ניוזנת משל הבעל (כיון שלא מחמתו היא מעוכבת), ולא משל יבם. תבעה את היבם שייבם או יחלוץ ועמד בדין וברח, קנסוהו שניזונת משלו. נפלה לפני קטן: נחלקו רב אחא ורבינא אם יש לה מזונות מהבעל. והלכה שאין לה.